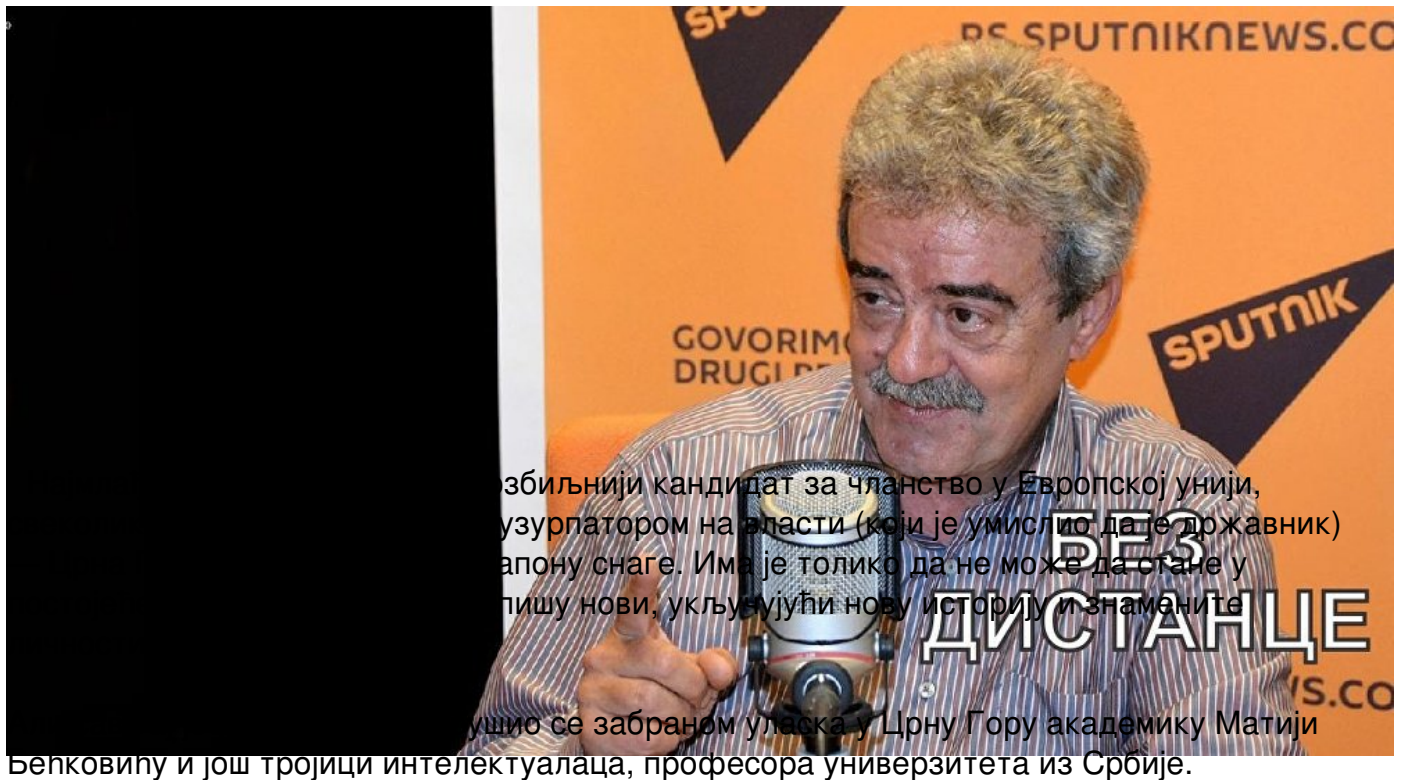

Данас је Црна Гора колијевка новог парадокса. Она нестаје онда када мисли да је највише има.

У недавној преписци са митрополитом Амфилохијем поводом цркве на Румији, Душко Марковић је наумио да владика одржи моралну лекцију. Потписао је текст у којем расправља са позиције силе и сопственог тумачења закона. Вјерујем да му је владика Амфилохије већ опростио, јер је одавно свјестан да овај не зна шта ради и да му је, више него осталима, потребна божја помоћ

Кажу да су на том тајном (има ли га — нема ли га) списку и други људи чије су ријечи и мисли опасне по опстанак државе. Чланица НАТО-а је „нападнута“ од највећег живућег српског пјесника и брани се забраном његовог уласка у Црну Гору. Он ће ипак, по свој прилици, виртуелно прекршити забрану и казати своју ријеч. Уколико и она буде опасна по режим, не би изненадило да у помоћ буду позвани и амерички маринци.

У Америци се Доналд Трамп бори са „дубоком државама“, а у Црној Гори је завладала „плитка држава“. У њој се не зна ко је за шта одговоран, па се бјежи од конкретних имена и све препушта „институцијама система“. Тако је и овај списак непожељних и опасних донио неко безимен на основу некаквог магловитог овлаштења.

Иначе, прича о црногорским институцијама система је плодно тло за свеколике вицевице и шале. Тако су, једно вријеме, институције у Црној Гори биле „све оно што вам је сметало да директно дођете до Мила Ђукановића“.

Црногорске институције су, кажу, независне и ослобођене политичког утицаја, али када се мало прочепрка по њиховом персоналном саставу пронаћи ће се мноштво љубавница, супруга, насљедника и блиских рођака људи из власти и владе.

Избором Душка Марковића за премијера, ствари су се унеколико промијениле. Милу је ослабио утицај до мјере да је новим законом о предсједнику Републике био приморан да себи дâ додатна овлаштења и очува моћ. По свему судећи, у томе неће имати много успјеха. Злобници кажу да је то у некаквој вези са сукобом унутар постојећих кланова који дијеле Црну Гору и управљају свако својим парчетом.

У недавној преписци са митрополитом Амфилохијем поводом цркве на Румији, Душко Марковић је наумио да владика одржи моралну лекцију. Потписао је текст (сам га засигурно није могао саставити будући да доказано нема моћ такве писмености) у којем расправља са позиције силе и сопственог тумачења закона. Вјерујем да му је владика Амфилохије већ опростио, јер је одавно свјестан да овај не зна шта ради и да му је, више него осталима, потребна божја помоћ.

Када смо Душка Марковића преводили из Мојковца у Подгорицу, био сам у прилици да о томе донесем одлуку. Питао сам Мила зашто предлаже овај трансфер, а он ми је рекао да је у питању заслужни кадар наше партије који је под великим притиском супруге да се пресели, јер су дјеца стасала за даље школовање.

Добро, а шта он конкретно зна да ради, питао сам Мила. Ништа посебно, али је вјеран као пас, одговорио ми је. Тако се Душко Марковић преселио у Подгорицу и зарадио надимак „Душко радијатор“.

Разумије се он је, у међувремену, далеко догурао. Највјероватније користећи до краја свој основни квалитет који га је препоручио Милу.

Матија, Александре, Чедомире, Дејане и ини који се налазе на списку непожељних у Црној Гори — извините и не замјерите свима нама који се искрено стидимо због тога

Паметан предузетник би у данашњој Црној Гори требало да отвори „Агенцију за стид и извињења“. Ту би, професионално, на себе преузимао стид због поступака тренутних црногорских власти и главара и, с друге стране, упућивао пригодна извињења због таквих радњи.

Послова би било преко главе. Вјероватно не би били добро плаћени, али би се могли третирати као инвестиција у непосредну будућност. Односно, као заузимање бољих позиција у неком новом старту. Критичари данашње Црне Горе биће првоборци неке наредне. Тако је одувјек било, па нема разлога за сумњу да би могло бити другачије.

У међувремену, Матија, Александре, Чедомире, Дејане и ини који се налазе на списку непожељних у Црној Гори — извините и не замјерите свима нама који се искрено стидимо због тога.

(Спутњик)